

jeg mener ogsaa, at Venstres historiske Oprindelse og den lange Levetid, det har bag sig, tilfulde godtgøre, at jeg har Ret i saa Henseende.

Det ærede Medlem synes ikke rent ud at ville sigte Venstre og Regeringen for at ville forhale dette Spørgsmaals Afgørelse, idet han paa en Afbrydelse af et andet æret Medlem svarer, at han sigter ikke Venstre for at forhale Afgørelsen i det Spørgsmaal, men at det vilde i hvert Fald handle klogt, hvis det gjorde det. Nu vil jeg for Resten sige, at jeg er ikke sikker paa, at Venstre i det hele vil handle klogt i at lytte til de Raad, der komme fra Højre, i hvert Fald saa længe Højre har den Opfattelse af Forfatningssagen, som det af det ærede Medlems Udtalelser klart fremgaar, at Højre har. Thi det ærede Medlems Udtalelser godtgøre tilfulde, hvilken stor og gabende Kløft der med Hensyn til dette Spørgsmaal endnu er mellem Højre og Venstre. Det fremgaar af det ærede Medlems Udtalelser, at hans Sympati er for Bevarelsen af den saakaldte Regulator, som den privilegerede Valgret er.

Maa jeg i denne Forbindelse pege paa, at det ærede Medlem videre siger, at der findes hos os slet ingen privilegeret Valgret, der findes kun en økonomisk Valgret. Denne Fortolkning synes mig noget søgt og anstrengt, og den er for Resten ganske uholdbar, thi selvfølgelig er det ikke Pengene som saadanne, der udøve Valgretten, Pengene ere døde, livløse Ting, de kunne ikke foretage sig noget i den Henseende. Det er selvfølgelig Personerne, der udøve Valgretten, og deres Ret dertil er knyttet til en vis økonomisk Stilling. Men det forandrer ikke Forholdet en Smule, Valgretten er selvfølgelig privilegeret, selv om man siger, at det er en økonomisk Valgret, der er Tale om. Det ærede Medlem siger, at det er ikke bestemte Personer, der have Privilegium paa denne Valgret. Det er noget naivt, hvis det ærede Medlem derved tænker paa, at der indenfor det Vælgerkorps, der har den privilegerede Valgret, kan ske Forskydninger, saa at f. Eks. en velhavende Mand, der har privilegeret Valgret, til en Tid maaske gaar tilbage og derved glider udenfor Kredsen. Det kende vi Eksempler nok paa, men det forandrer ikke det Forhold, at der her i Landet er en Del Vælgere, der har en privilegeret Valgret og har den i Kraft af deres økonomiske Stilling.

Men det, som tilfulde viser, hvorledes det ærede Medlem ikke alene staar uden Sympati for Venstres Tanker og Ideer, men for Resten ogsaa uden Forstaaelse

af dem, er netop hans Udtalelser om denne Regulator, som den saakaldte privilegerede Valgret er. Det ærede Medlems Sympati er for Bevarelsen af denne Regulator, men saa er han i Virkeligheden udenfor det hele. Jeg kan ikke undlade her at gøre nogle Bemærkninger om den ejendommelige Maade, hvorpaa Højre optræder.

Højres Grundopfattelse, som vi rent historisk kende den — jeg ser ganske bort fra Provisorietiden og holder mig altsaa til et virkelig grundlovstro og forfatningstro Højre, der godt kan holde paa den privilegerede Valgret, fordi den ligger i Forfatningen —, er, efter hvad man er berettiget til at tro, den, at den almindelige Valgret kan maaske være god nok i sig selv, naar den benyttes i en vis Retning, men den er dog en Ting, som kan afstedkomme stor Skade, den kan tænkes at blive ustyrlig, og derfor skal den helst fremføres med Bidsel og Grime paa. Det kunde ske, at det var rart at have som Regulator den privilegerede Valgret. Med denne Opfattelse er Højre ganske uden Forstaaelse af, hvad det folkelige Selvstyre og den almindelige Valgret som Grundlag for vor politiske Udvikling egentlig ville sige, for det er klart, at naar man skal have den almindelige Valgret som Grundlag for Samfundsudviklingen, og det folkelige Selvstyre gennemføres helt ud, skal der ingen Regulator være, for Herligheden og Sødmen og Dejligheden og Yndigheden ved det folkelige Selvstyre, ved den almindelige Valgret som Grundlag for Samfundets Udvikling, ligge netop deri, at der ingen Regulator er. I det Øjeblik, der skal være en Regulator, en højere Magt, der kan sætte den almindelige Valgret under Formynderskab, Censur, Kontrol, er hele Herligheden ved det folkelige Selvstyre i Virkeligheden borte. Det viser sig saaledes, at de Herrer ere ganske uden Forstaaelse af, hvad det folkelige Selvstyre egentlig betyder.

Men til Trods for disse Anskuelser, som Højre har — og som det er berettiget til at have —, er Højre dog dristigt nok, kunde man fristes til at sige, til sammen med de andre Partier at bejle til den almindelige Valgret. Det forekommer mig, at der er noget ulogisk og inkonsekvent i en saadan Holdning. Ellers plejer det vistnok ikke at være Skik, at man bejler til den, man ringeagter, men det forekommer mig næsten, at Højre gør det, da det i Virkeligheden ringeagter den almindelige Valgret, idet det tilkendegiver, at den almindelige Valgret ikke maa herske helt